

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РИК II. 4. 77. СЕРЕДА, 10. ЛИСТОПАДА 1920. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, NOVEMBER 10th, 1920. No. 77. VOL. II.

Новинки.

ВРАНГЕЛЬ ВІДТЯГНІТЬ ВІД СВОЄЇ БАЗИ НА КРИМІ.

Совітські війська вигнали Врангеля з кримського перешийка, залиши Сілково і Новоалександрофськ та захопили велику кількість добачі і тисячі північників.

КОВНО, 8. листопада. — Большевицькі власти заявили сьогодні, що ген. Врангель зівстав відтягнений від своєї бази на Кримі. Оповідано також, що совітські війська захопили велику кількість добачі і тисячі північників.

Як подає офіційний звіт, совітські війська вигнали Врангеля з сім-мильового перешийка острова і оточили великі групи його армії. Важні міста Перекоп, Сілково і Новоалександрофськ перейшли в руки червоних, каже звіт.

Несподіваний натиск Буденного не дав спромозги утіти врангелівцям з Таврії.

СЕВАСТОПОЛЬ, 7. листопада. — Офіційний комунікат, щойно виданий генералом Врангелем, принісє труднощі свого недавнього відвоювання на Крим наглому і безпримірному замиренню Дніпра іччимами 28—29. жовтня, що дало спромозу кавалерії Буденного та інфантерії перейти ріку по ліді і виконати несподіваний натиск на його звільна відступаючі війська, які подавали ся назад з нікопальського району, головну часть котрих становили Донські козаки.

Франція не змінює свого становища до Врангеля.

ПАРИЖ, 7. листопада. — Заявлено сьогодні, що французьке правительство не змінило свого становища до мілітарного положення в південній Росії; воно недавно вказало, що не пішло мілітарної підмоги ген. Врангелю.

Бритійські і Французькі кораблі на Чорнім морі готують помагати Врангелю.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 6. листопада. — Тутешні британські і французькі репрезентанти звернули ся з запитом до своїх правительств, чи їх кораблі на чорноморських водах мають помагати ген. Врангелю в Перекопі і Сілково, де совітські війська натискають на кримський півострів. В той самий час свіжі засоби карабінів і набоїв поспішно анісалають ся до Севастополя.

Большевицькі полонили американську місю до Врангеля.

ЛОНДОН, 6. листопада. — Московська "Правда" доносить, що совітські війська в південній Росії полонили американську місю. Газета каже, що місія була під проводом генерала Мореля.

Армія Буденного розбила банди Врангеля.

СЕВАСТОПОЛЬ, 6. листопада. — Вісім дивізій інфантерії і кавалерія ген. Буденного становили совітську армію, атак котрої зломив силу війська Врангеля в Таврії. Сі (совітські) війська, наступаю-

чи 31. жовтня від Нікополя, заатакували оба крила противольницької армії. Десяті тисячі жовнів ген. Буденного пішли в полудневий напрям аж до Сілково. За ними послідували у всіх напрямках на двіста-мильовій фронті п'ять колон головних совітських сил і Врангель був приневолений відступити.

Бандити Врангеля убивають полонених большевицькі.

Війська ген. Врангеля, після своїх побід (?) в днях 1 і 2 листопада і перед своїм відступом, відділили від північків і розстріляли сотки жидівських большевицьких комісарів, як також Угрів, Румунів, Хінців і Німців.

Коло Врангеля круто; Франція каже, що за пізно його ратувати.

ПАРИЖ, 5. листопада. — Французьке министерство заграничних справ отримало дальші депеші, які потверджують надзвичайно грізне положення військ генерала Врангеля. З заняття большевицькими Перекопу і доколичній території, які вважають ся ключом до межморя, у французьких урядових кругах висловлюють побоювання, що саме існуванє генерала Врангеля на Кримі може бути поважно загрожене.

З достовірних жерел подають, що генерал Врангель вислав нагачий аплє до Франції та інших альянтських держав, в якім говорить про критичне положенє, яке стоїть перед ним, і просить більше помочи. З віродостойного жерела довідано ся сьогодні, що Франція вважає, що тепер вже "за пізно" давати дальшу поміч ген. Врангелю. Франція пояснює, що вона оказала вже ген. Врангелю всяку поміч, яка була в її силі. Воєне дальше поперте має прийти від інших альянтських держав. Навіть як би Врангель встановив ся на Кримі, справа прокормлюваня його армії є серйозною і правдоподібно спаде на Францію.

Бють на кримський перешийок.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 5. листопада. — Последній комунікат з квартири генерала Врангеля говорив, що завзята боротьба продовжаєт ся в таврійським районі.

Совітські донесеня кажуть, що досягнуто величезні успіхи, та що всі сили, воздушні і сухопутні, кинено проти сім-мильової оборонної лінії на перешийку кримського півострова.

Большевицькі жемуть дальше Врангеля.

ЛОНДОН, 4. листопада. — Офіційний звіт совітського воєнного бюра в Москві з середи говорить: "На Кримі ми дальше жемемо назад ворога, який відступає на півостров, борючися завзято".

Вірменія переходить під совітську контролю.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 8. листопада. — Наспівші сюди

донесеня з Тіфлісу кажуть, що Вірменія переходить під совітську контролю. Турки і большевицькі Татари злучили ся в Александрополю і можливо, що місто Еріван зістає заняте турецькими військами під командою Казы Каарабекіра Паші. Вірменські війська або піддають ся, або втікають до Грузії.

Павленко увязнів Петлюру.

ЛОНДОН, 9. листопада. — Денеша з Амстердаму до "Експедиж Телеграф" каже, що ген. Павленко, командант "українських" (петлюрських) військ, увязнів "генерала" Петлюру і проголосив себе диктатором України (тої її частини, яку він захопив при помочи польських багнетів). Донесєне походить зі Львова і було телеграфічно передане до Берліна.

Заперечують донесеня про повстанє.

МОСКВА, 3. листопада. — Совітські провідники видали нині урядове заперечєне вістєск про мілітарні революції в Москві. Донесєня з пограничних міст про те, що матроси були провідниками повстаня фабричних робітників, не має жадної підстави.

Мілітарний комунікат каже, що лять армії розбили війська генерала Врангеля в південній Росії.

Комунікат каже, що "судба врангелівських головних сил вже рішена".

Німці заложили банк для торговлі з Росією.

БЕРЛІН, 2. листопада. — Для розвитку торговельних зв'язків між Німеччиною і Росією один синдикат німецьких банкірів і капіталістів заснував новий банк, капіталізований на 11,000,000 марок. Нова інституція буде співділати з петроградськими і московськими банками та з провідними російськими індустріальними інституціями. Планують ся також поширити вплив того банку на балтійські і сусідуючі з Росією краї.

Фінансовий редактор "Фосіше Цайтунг" говорить, що оживленє зацікавленє, яке проявляєт ся в Злучених Державах і Англії дотично торговлі з Росією, повинно спонукати і Німеччину до зверненя уваги на торговлю зі Сходом.

Він каже, що світові конференції даремно будуть обговорювати європейське положенє, як не включат Росію у свої економічні калькуляції.

Омські столицю совітського Сибіру.

ЛОНДОН, 2. жовтня. — Сибірське місто Омськ, що колись було столицю противольницького правительства адмірала Колчака, перетворено на осідок совітського уряду для цілого Сибіру.

Скрізь впадає в очі червона фарба, червоні драперії і червоні плякати з большевицькою пропагандою. Зміненє назви улиц. Голову з них названо улицею Леніна і вона веде на горбок, на яким побудовано дерезяний геройський дук з образами Леніна і Карла Маркса. На другій кінці улиці стоїть висока дерезяна колозна, присвячена пам'яті большевицькі, що полягли в битвах коло Омська. Головна квартира большеви-

ків знаходить ся в новім будинку, в яким Колчак мав намір примістити своє министерство справедливости. Червоний прапор з написом "Перший Дім Сибірського Союзу" повіває над тим будинком. Перед будинком знаходиться ся велика гранітна підстава, на якій стояла колись статуя якогось визначного за царського режиму мужа. Се місце займе тепер погрудє Карла Маркса.

Головний большевицький комісар для Сибіру, товариш Смірнов, живе в одному з будинків, які колись становили шпиталь Американського Червоного Хреста. Вони лежать три милі на північ від міста і належать тепер до різничої колегії.

Майнерський страйк в Англії відкладаний.

ЛОНДОН, 3. листопада. — Як результат голосованя над правительственною офертєю сьогодні зістав відкладаний майнерський страйк і на мітингу майнерських делегатів видано приказ розпочати негайно роботу.

Вислід голосованя робітників виказав більшість 8,459 голосів проти принятя правительственной оферти, однак се не було вистарчаючим, так як приписи федерації вимагають більшої двох третин голосів за продовженєм страйку.

Чотири округи були проти принятя оферти, імено: Полуднева Вадія з більшістю 46,000 голосів, Ланкашайр з більшістю 55,000 голосів, Ноттінгемшайр — 1,000 голосів, і Форест оф Дін — 200 голосів. Всіх голосів було 684,549.

Засудили на каторгу австрійських комуністів.

БЕРЛІН, 3. листопада. — У Відні відбув ся суд над 9 комуністами, яких оскаржено за зірване моста в 1919 році. На суді винислось, що комуністи зрвали сей мост з цілю перешкодити доставі амуніції воєнам совітської Росії.

Суд засудив їх на каторгу.

Російські робітничі делегати прибули до Відня.

БЕРЛІН, 3. листопада. — Совітські робітничі делегати графічного союзу прибули до Відня. Совітське правительство вислало кілька таких груп до найближших країв з цілю пропаганди.

Чехословакія видає угорських комуністів.

БЕРЛІН, 2. листопада. — Чеське правительство рішило видати угорський пограничний сторожі всіх угорських комуністів, котрі після контрреволюційного перевороту на Угорщині втікли до Чехословакії.

Совітська Росія заступаєт ся за угорськими комуністами.

БЕРЛІН, 30. жовтня. — Берлінський кореспондент нюйорської газети "Цайт" доносить, що угорський воєнний суд засудив на смерть комуніста Йосифа Глапера, одного з десяти комуністів, оскаржених за прспаганду в білогаардійській Угорщині.

Як тільки ся вістка дійшла до Москви, совітський комісар заграничних справ Ччерін телеграфічно повідомив угор-

ське правительство, що если воно виконає смертний засуд над Глапером і іншими комуністами, то зістануть розстрілені всі угорські офіцери і дворяни, які находять ся в совітській Росії.

Угорський комуніст засуджений на 12 літ тюрми.

БЕРЛІН, 2. листопада. — Доносять, що угорське білогаардійське правительство засудило на 12 літ тюрми Брикейтера, відомого угорського комуніста і члена бывшего совітського правительства Угорщини.

Брикейтера — вважають — одним з видійших теоретиків марксизму на Угорщині.

Китайський Туркестан в зв'язку з Совітами.

ПЕКІН, 1. листопада. — Китайські провінційналі влади в китайській Туркестані заклачили торговельну угоду зі совітським правительством в Ташкенті. Министерство заграничних справ в Пекіні одобрило ту угоду.

Услідя угоди, написані в російській і китайській мовах, містять ся в десятках артикулах, після яких будуть засновані торговельні органи в китайській і російській Туркестані, будуть назначені торговельні представники обох правительств і будуть означені певні місця і шляхи торговельних зв'язків.

Росіяни, приміром, матимуть дозвіл отворити торговельні центри в Лі і Нінгчені, і можуть посилати товари з Росії до тих міст при оплаті цілових надежностей, означених обласними властями китайського Туркестану.

Франції загрожує індустріальна криза.

ПАРИЖ, 29. жовтня. — Як доносять, у великім фабричній місті Ліон знаходиться ся 25,000 людей без роботи і се число є лише одним з многих, що вказують на велику індустріальну кризу, яка загрожує Франції та іншим краям.

В Лімо відправлено около 8,000 робітників з тамошних фабрик обуви.

В автомобілейній індустрії злив 30 процент робітників остало без занятя. В текстильній індустрії заводи працюють лише три або чотири дні в тиждень, а багато муцин і женщин в тій індустрії є зовсім без занятя. В шкіряній індустрії відправлено близько 70 процент робітників.

Соціалістичні і радикальні часописи ведуть з того приводу кампанію за демонстраціями і з того боку події, як здаєт ся, наблизкають ся до кризи.

Німецькі робітничі святкують третю річницю пролетарської революції в Росії.

БЕРЛІН, 8. листопада. ("Юнайтед Прес.") — Три тисячі комуністів устроили тут в неділю в Люстгартен демонстрацію, підчас котрої співано червоні боеві гимни та проповідувано запалуючі доктрини. (Можна з певністю сказати, що святкуючих третю річницю пролетарської революції в Росії було в Берліні більше, однак капіталістична новинарська агенція умисно

подає таке малє число учасників свята, щоби ослабити його значенє.)

Помимо огнистих промов і загрожуючих пісень, демонстрація була мирна.

Бесідники проповідували захопленє фабрик, уневаженє довгів і воєнних бондів, які має антанта. В промовах вихвалювано Совіт і п'ятнавоєний капіталізм. Робітників закликувано до обходженя річниць російської революції.

Комуністи, які несли червоні прапори і мали совітські відзнаки, йшли походом до Люстгартен в мальовничих лінях. Сильний кордон поліції оточив правительствені будинки, однак похід звернув на бічні вулиці заки дійшов до тої часті міста.

Святкованє третей річниці рос. пролетарської революції в Вінніпегу.

Заходом Українського Робітничого Дому і Російського Прогресивного Клубу в Вінніпегу відбув ся в неділю,

дня 7. листопада, в салі Українського Робітничого Дому святковий концерт в честь третей річниці пролетарської революції в Росії. В програмі концерту входили хорові пісні, декламації, гра на фортеп'яні і на банджу. Перед розпочатєм концерту промовив по українськи тов. Попович, пізнійше вголосили бесід тов. Девяткин по російськи і тов. Кріттендон по англійськи. Концерт розпочато відспіванєм Інтернаціоналу, підчас чого всі присутні стояли, віддаючи сям честь павшим борцям за революцію, а закінченю Марселезою. Присутніми на концерті були переважно українські і російські робітничі.

Також заходом Соціалістичної Партії Канади відбув ся в театрі Стрнд мітинг в честь третей річниці пролетарської революції в Росії. Головним бесідником виступав на тім мітингу А. Бартоломео з Брендону. Учасниками сего мітингу-світа були переважно англійські робітничі.

ПРЕДСТАВЛЕНЯ В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

В СУБОТУ, 13. ЛИСТОПАДА С. Р.

Драматично-Співачий Кругок Укр. Робітничого Дому відіграє

нову дуже гарну драму в 4-ох діях а 5-ох відсценах п. н.

"СМЕРТЬ АБО ВОЛЯ"

Ціни місць: 75, 50 і 35 центів.

ЗА ПОДРОБИЦЯМИ СЛІДІТЬ В ОГОЛОШЕННЯХ.

В СУБОТУ, 20. ЛИСТОПАДА С. Р.

Амат. Кругок читальні "Просвіта" відіграє

комедію в 4-ох діях п. н.

"ЧЕРВОНА СВИТКА"

Ціни місць: 75, 50, 35 і 25 ц.

Тикети на всі представлення можна купити вчаснійше в Укр. Робітничім Домі.

СТІЙ! ДИВИСЬ ЧИТАЙ!

ПЕРШИЙ РАЗ В ГЕМІЛТОНІ

В СУБОТУ, ДНЯ 20. ЛИСТОПАДА С. Р.

Заходом Рус.-Укр. Драм. Круга при відділі Укр. Роб. Дому Т-ві "Дзвін" відіграєт ся представленє В. Л. Карпинського п. н.

НА ЧИМ БОЦІ СПРАВЕДЛИВІСТЬ?

В ГАЛІ О. О. F. TEMPLE, 41 GORE STREET.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8-Й ВЕЧЕРОМ.

Ціна тикетів для муцин 50ц, для женщин 25ц. По представленю будуть танці під акомпанієментом укр. оркестри.

ТОВАРИШ РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ!

Повисше згадана штука представляє жете робітників на Радийській Соціалістичній Україні, де наш брат по довгий і тяжкій боротьбі з царсько-звирсько-капіталістичною класою, — здобув давно ожданє золоте сонце правди. — Не опустіть сего представлення а приходіть самі і кличте своїх знайомих робітників і робітниць.

Дохід з сего представлення і забави призначено на "Українські Робітничі Вісті". З притом Т-во "Дзвін".

ПЕРШИЙ РАЗ В ЕДМОНТОНІ!

В СУБОТУ 13. ЛИСТОПАДА

Тов. Самообразованя ім. Т. Шевченка в Едмонтоні

відіграє

В УКР. ГРЕК.-КАТ. ДОМІ

славну драму в 4-ох діях і 5-ох відсценах з співами і танцями п. н.

"МІЖ БУРЛИВИМИ ФІЛЯМИ".

ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50 і 35 ц.

Приходіть як найчислейше!

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 c/o. Fritchard & McGregor Sta.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого класу
 виходить два рази на тиждень: в
 середу і суботу. Влада Видавничого
 Стіваршества "Українських Робітни-
 чих Вістей".

ПЕРІОДИКАТА \$4.00 НА РІК.
 Редакція за оголошення не відповідальна.
 Рукописи не зберігаються.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 c/o. Fritchard & McGregor Sta.
 Winnipeg, Man.

ПО ТРОХ РОКАХ.

Дня 7. листопада с. р. минуло три роки істинування соціалістичної влади в Росії, три роки влади робітників і білих селян, влади тих, котрі на протязі цілих років були лише рабами пануючих.

7-го листопада с. р. минуло три роки від часу, як з столиці тодішньої російської буржуазної республіки, Петрограда, дожано робітничою класною революцією, який має ознаку незначного в історії людства, перевороту, який зробив границю між старим (капіталістичним) і новим (пролетарським) світом.

Від 7. листопада 1917 року починає ся нова доба, в якій на сцену правителів вийшли пролетаріат, який до того часу був лише продукуючою машинною для пануючої капіталістичної класи.

Від 7. листопада 1917 року датується початок боротьби за здобуття і владарство державної влади не лише російського пролетаріату з російською і міжнародною буржуазією, але й пролетаріату інших країн з своєю "різною" буржуазією.

Соціалістична влада в Росії перебула три роки. Крім перших дуже тяжких днів соціалістичної влади, коли не лише державні урядники, але й робітники саботували нову владу, коли навіть декотрі з головних провідників революції зривали ся відчайдушно і відступали на якийсь час від початого великого діла, і крім розпочавшої ся на початку другої половини 1918 року альянської інтервенції, перший рік істинування соціалістичної влади змігний ще великою пропагандою з боку буржуазії проти більшовиків. Се власне перший рік істинування соціалістичної влади був тим роком, в котрім на голови більшовицьких провідників і на більшовицьку альянську владу буржуазія найбільше номий. Се мало той наслідок, що про більшовизм і робітничі справи в Росії занесено вістку в найшумливіші кути земної кулі, занесено її там, де ніколи не доходила дійсно робітнича преса. Більшовизм і пролетарська влада в Росії від сего лише виправдані, тому, що про них довідав ся цілий світ. І вже в першому році істинування соціалістичної влади міжнародна буржуазія, котра з початку на дні а потім на тижні та місяці розважала істинування першої пролетарської влади, ся буржуазія почала числитися з більшовизмом, як з світовою силою, як з великою для себе небезпесою.

Другий рік істинування соціалістичної влади відзначив ся великими контрреволюційними наступами зі всіх сторін на соціалістичну владу і... майже повним розгромом контрреволюції. Власне в другім році істинування соціалістичної влади Колчак доходив до Самари, Денікін був в Орлі, а Юденич стовп під самими брамами Петрограда. І власне в тім самім другім році істинування соціалістичної влади авантюри Колчака прийшов цілковито кінець, Юденич був так розгромлений, що незадогато його постигла така сама доля, що й Колчак, а з великою Дейнічиною анправні "на Москву" остало ся лише невелике число негодників, які сховали ся на

Кримі і аж пізніше, за підмогою антант, вийшли звнова на сцену контрреволюції під проводом Врангеля. Викротив, другий рік істинування соціалістичної влади розбив російську контрреволюцію, яку так всілякими способами видвагала і підпомагала антанта.

Третій рік істинування соціалістичної влади відзначає ся тим, що антанта, не маючи під рукою російської контрреволюції, висладе війною проти соціалістичної влади шляхоцько-буржуазну Польщу. (Се, що пізніше віджив і Врангель, майже не може йти в рахубу, бо якби не напад польських панів на соціалістичну владу, Врангель не був би вигнаний зі своєї кримської кривки.) І ся "славна" виправа шляхоцько-буржуазної Польщі проти соціалістичної влади скінчила ся також невдачею, а міжнародна буржуазія опинила ся перед фактом непоборимости соціалістичної влади. Третій рік істинування соціалістичної влади відзначив ся ще й тим, що буржуазія антантських і інших країв призначила соціалістичну владу за існуючу владу в Росії. І хоч далеко не всі, а головню т. зв. великі антантські держави, не признали формально соціалістичного правителівства, то вони признали його фактично. Що означує договори в справі обміни воєнними плісниками, які позаключували з соціалістичним правителівством всі краї, які брали участь у війні з Соціалістичною Росією, включно з Францією? А переговори капіталістичних правителівств з соціалістичним правителівством в справі навязання торговель? А ріжні замовлення в імені соціалістичного правителівства по західних капіталістичних краях? Се все означає, що буржуазія рада-не рада мусила погодити ся з владою Соціалістичної Росії. І говорити з соціалістичним правителівством Росії. Ті самі державні мужі західних капіталістичних країв, які попередно не мали на означення соціалістичного правителівства інших слів, як "бонч" рабівників, горлорізів і т. д., на третім році істинування соціалістичної влади почали називати соціалістичне правителівство його дійсним іменем.

А коли соціалістична армія стала під брамами Варшави, то Англія і інші краї слали ноти за нотами до соціалістичного правителівства і вели з ним в імені Польщі переговори, чим власне признавали соціалістичне правителівство фактичним правителівством Росії. Своєю часу навіть Франція годила ся була признати соціалістичне правителівство, лише щоб воно згодило ся було віддати французьким банкірнам царські довги. Словом, на третім році істинування соціалістичної влади признали буржуазні правителівства соціалістичного правителівства ставало лише питанням часу виконання формальности.

По трох роках від дня проголошення соціалістичної влади в Петрограді маємо нині Соціалістичну Республіку Росії, України, Білоруси, Азербайджану і інші менші. Маємо республіки, проти котрих, головню проти Росії і України, буржуазія цілого світа е безсилна, так як вона не може послати проти них своїх армій і їх здупити. Сі республіки, се пролетарські державні (тимчасові) апарати, які мають перебудувати в себе на основах комунізму ціле громадянське житє, що вони вже й роблять.

Крім них існує ще одна могоца пролетарська "державна" — Комуністичний Інтернаціонал. Він має на цілі поціливати початє в Петрограді 7. листопада 1917 року діло на цілу земну кулю. Коли державні апарати соціалістичних республік мають за задачу зайти в себе дома на місце поваленого капіталізму — комунізму, то Комуністичний Інтернаціонал має за свою задачу бути провідником пролетаріату цілого світа в його боротьбі за повалення капіталізму.

НА ПЕРЕДОПІТ ЗІЗДУ.

(Напрями в Італійській Соціалістичній Партії)
 (Від нашого кореспондента.)

Перешкода в революції.

Нігде і ніколи неможливо класи не змогаа і не зможе одержати перемоги без зорганізованого керівництва. Кождий знає, що в боротьбі потрібна організація. Гурток білих цивілізаторів розганяв тисячі темношкірих дикунів, бо він мав добру зброю і дисципліну проти безладного натовпу.

Бували моменти в історії, коли революція торощила старий лад при допомозі трудящих мас, але там керівництвом бували ті чи інші верстви пануючих. Тому в тих революціях перемога була завжди на стороні ріжних верств заможної класи.

Наша доба е добою загину капіталізму, але сей загин не може статись сам собою без участі носителів ідеї нового ладу. Капіталізм оборонит та класи, яка має користь з сего ладу, тобто буржуазія. А її провідниками е буржуазні партії і державна машинарія (установи). Пролетаріат терпить від теперішнього ладу, а тому намагаєть ся його повалити всіма можливими засобами. Кождий знає, що буржуазія не може добровільно зречти ся своїх привілеїв, тому пролетаріат вибирає або вічну неволю капіталізму, або наслідне розбите визискувочої машини. Послідне і е пролетарська революція.

Але коли пролетарські маси повстають проти своїх ворогів, то чи можуть вони перемогти без своєї партії? Чи можливе се без пролетарської революційної штабу в особі (соціалістичної) комуністичної партії? Навіть безграмотний робітник знає, що се неможливе.

Але не кождий пролетар розуміє, що та партія повинна бути вся, як одна людина за пролетарську революцію; що в тій партії не повинно бути ніяких ворожих революції людей. Зовсім зрозуміла річ, що коли в армії е противники наступу, то та армія потерпить поражку, а коли в штабі е прихильник противника, то він зрадить своїх салдатів.

Ось чому в комуністичній партії, яка хоче вести боротьбу в революції не повинно бути ніяких угодовців, тих, що стоять за мир з буржуазією, бо вони е проти революції, бо вони е перешкодою революції.

Реформісти серед італійських соціалістів.

Послідній вибух пролетарських мас в Італії не привів до революції. Втрату назвичайно сприятливого моменту для революції треба пояснити головним робом ось тими реформістськими впливами в Італійській Соціалістичній Партії. Правда І. С. П. прилучилась до III. Інтернаціоналу, але в її рядах лишили ся старі реформісти, угодовці, які показують себе явними противниками революції і шкідять її на кождім кроці.

Тут перед нами повторяєть ся історія німецької революції. Там і тут ревіди натовпи бурливо кидались філі революції на капіталістичну твердиню. Але пролетарські маси не мали провідників, бо замість одностійної комуністичної партії всюди було розбиті думок, всюди панувала незгода. Штаб не знав, що робити, а ворог з того скористав.

Лише кілька тижнів тому назад металювці захопили в свої руки весь промисел, утворили червону гвардію, висвистали І істинуючи нині соціалістичні республіки, і Комуністичний Інтернаціонал мають свій програм в великим дні 7-го листопада 1917 року в Петрограді. Вони і підуть Дальше своїми наміченими шляхами аж до повної побіди пролетаріату над буржуазією, до повного визволення людства з пут віджитого світа як капіталізму.

ли на фабриках червоної прапора, але І. С. П., не дивлячись на свою комуністичну програму, не зуміла стати на чолі сего руху і розвинути його в соціалістичну революцію. Зелізничники почали вже були довозити сирієві і засоби, наймити на економіях почали вже були перебирати землю в свої руки. Пролетарська стихія повстала, буржуазія була безсилна, але штаб революції, тобто партія, в той час провадила суперечку про те, що робити. Комуністи були за тим, щоб керувати революцією, яку почав сам працюючий народ, але Турати і інші угодовці були проти революції. Вишла ся Генеральна Конфедерація Праці, допомогла реформістам і революцію сим разом прогано.

Джіоліті (премієр) радо пішов на згоду щодо фабричних комітетів і робітничого контролю, бо він обстоював непохитність буржуазної влади. Так вилучили угодовці на послідні події в Італії.

Всі побачили, що так далше не може йти. Комуністи готують ся вигнати з партії таких реформістів, як Турати, Медіоляні, Тревеса, а як се не владє ся, то самі покинуть партію. Реформісти е проти III. Інтернаціоналу, але не виходять з партії, яка до него належить, бо вони своїм саботажем комуністичних програм допнують свого.

В грудні 1920 року конгрес І. С. П. має розв'язати сю справу і хтось має поступитись. Щоб краще зрозуміти становище ми наведемо тут і дані про те, чим була І. С. П. рік тому назад на Больоцькому зїзді, 8. листопада 1919 року.

Напрями.

Головна комуністична течія знаходить свій вислів в "Аванті" з редактором Сератим і вона домагалась зміни програми партії, прийнятої конгресом в Генуї 1892 р., в тім напрямі, щоби ідеа селянсько-робітничих рад стала в програмі як будуча політична форма громадської організації. Диктатура пролетаріату і переходиний ступінь до соціалістичної революції, у вийшла з програми, але вона не заперечала участі партії в парламентарній боротьбі. Заїм робом партія лишаєть революційною організацією пролетарської класи, стремити до основного перевороту, до диктатури пролетаріату через ради робітничих і селянських депутатів, але разом користувати ся парламентарними засобами боротьби.

Другу течію представляє редактор неавіанської часописи "Soviet" інженер Бордіго. Вона уявляє собою крайню лівоу групу, що йде під знаком острії боротьби проти капіталістичної громади, відмовляєть ся брати участь в парламентарній боротьбі і в виборах. Сю групу можна хіба прирівняти до так званих лівоу комуністів в Німеччині, що гуртують ся в Німецькій Комуністичній Робітничій Партії. В Англії до них належить Сільвія Панкгорст з органом "Воркерс Дреднаут". Нарешті, попередно було ще дві течії; одна — се так звані правдиві соціалісти групи Лацаро, — обстоювали програму Генуєського конгресу з 1892 р. щодо незможности тактики і непримиримости партії до буржуазних партій. Се так звана класична непримирима течія була все-ждало лівішою від групи Туратого, котра представляла собою чистих реформістів. До сеї послідної можна долучити ще одну четверту групу Туратого, яка головнюю "Своєю рисою має нахил до змирення, угодовничого співробітництва соціалістичної класи і буржуазії. Се група мала багато прихильників серед депутатів парламенту, та урядовців Генеральної Конфедерації Праці, але на Больоцькому конгресі 8. жовтня 1919 року була доносить слабонько представлєна.

Своєї програми вона не виставила, а пішла за класичною течією Лацарого. Отже впливу в партії вона, очевидно, майже не має.

Подія сля в минулому році.

На Больоцькому конгресі зваля верх середна течія Сератого, Бомбачіа, Генаро і Каротого (перший редактор "Аванті", другий два — члени цен. ком., а послідній — посол до парламенту. Іх резолюція звучить приблизно ось так:

"З огляду на зміну міжнародної ситуації і найшасливішу подію в історії пролетарського руху — російську революцію, стара програма змінюєть ся, пролетаріат цілого світа мусить пропаягувати ідею революції, яка має силою повалити владу буржуазії, — силою, бо ніколи ні одна класи не уступила мирно своєї владі іншій класі; партія бере участь в виборах з комуністичною програмою, з метою повалєня панования капіталізму".

Сея резолюція зїбрала 1200 філій з 46411 голосів. Друга резолюція Бордіаго, крайня лівоу, що відкидала виборчу боротьбу з програми партії, зїбрала при голосованні 67 філій з 3417 голосів.

Нарешті третя права течія Лацарого, яка стояла приблизно на становищі Каутського-Лонге і до якої прилучив ся Турати і всі найправіші гурти, зїбрала 14.800 голосів, що належали до 335 філій. Про те, ся права реформістська течія була далеко від отвертого співробітництва класє.

Се якраз про сю групу на майбутню зїзді і буде піднесено питання, се її якраз і повинно ся викинути.

І. С. П. нині якраз визначила свою комуністичну позицію, але без прогнання сих елементів вона не може провадити роботи.

- 1. Ліви комуністи з Бодріго на чолі 67 філій, 3417 голосів.
- 2. Комуністи з Сератим на чолі 1.200 філій, 46.411 голосів.
- 3. Реформісти з Туратим група Лацарого 355 філій, 14.800 голосів.

Вся Італійська Соціалістична Партія числить 1.602 філій — 66.708 членів.

Сі числа треба запам'ятати на той час, коли буде сего річний конгрес І. С. П. в грудні с. р.

НОВИЙ ФРОНТ.

(Від нашого кореспондента.)

Як відомо, у Франції е око до п'ять мільонів людей, які матеріально заінтересовані в зникненні соціалістичної влади на Україні і в Росії. Се так званий анти-соціалістичний фронт (уділи або шері) в Донечині, в зматних фабриках Пуїлова, та в державних лапках. Се е найбільший інтерес і найбільша причина, що штовхає Францію до контрреволюційної політики і зриває з неї осередок всеєвропейської реакції.

Французька республіка е чистого визискувочою машинною, якою буржуазія викazuje для витягання прибутку звітди, де французька буржуазія "посілає свої гроші". Се пояснює нам, чому Франція завжди піддержує ту силу, яка має бажанє воювати з Росією і коли одна контрреволюційна підйома валить ся, то на її місце вона знаходить другу.

Коли становище Польщі погіршилось на стільки, що всяка дальша кампанія була вже неможливою і Польща заклочила мир з Росією і Україною, тоді Франція знайшла но-

вий вихід і створила фронт Савінкова і генерала Булака-Балахновича разом з петлюрівським.

Франція та Англія напосідали на Польщу, щоби та затягала мирові переговори, бо тим вони хотіли піддержати генерала Врангеля, котрий почав був дешо вбиратись в силу. Коли-ж перемирє підписано, вони придумали для польських шевників нового ворога і в той самий мент, коли польська біла армія спинила свої операції, з її лав виринула російська білогвардійська армія генерала Балахновича.

Головним штабом і громадським її керівником проголосив себе ніхто інший як бувший соціаліст революціонер Савінков, який вибрав собі за осідок Варшаву і звідти почав керувати політикою. Він повів переговори з двома іншими єдиними фронтами, що лишили ся — з Вранглем і Петлюрою.

Савінков — се е той с. р., що вже давно провадить з більшовиками боротьбу, що входить в звязок до всіх білогвардійських махнацій, — допомагає Франції і Англії в їх операціях на півночі. Нині він переніс свою роботу на Білорусь.

В сей самий мент, коли ми пишемо ці рядки надходить вістка, що занято Мінськ. Можливо, що там будуть поляки, а може се буде осідком нового "широ-російського правителівства" генерала Булака-Балахновича.

Ми передбачуємо також можливість засновання там "білоруської республіки", очевидно такої самої, яка вже була там попередно за часів польської окупації. Та чи буде там польська, білоруська чи яка інша влада, то не може бути ніякого сумніву в тім, що ся влада буде панською, ділчичівською, що всі панські гурти, маєткі звернуть ся панам і всюди забує польський канчук.

А проте, се е остання гра світової контрреволюції. Зупин польського походу проти соціалістичної Росії і України був наслідком внутрішнього безладу і критичного фінансового стану Польщі, котра має 39½ мільярдів марок дефіциту. Але священний союз контрреволюції розлуз свої надії з перемогою Врангеля. Се було причиною особливй заїлоти вперстости Франції, се привело до ускладненя мирових переговорів в Лондоні, бо Лойд Джордж і Мілеран хотіли за всяку ціну спробувати послідню надію, яка лишалась: Врангеля, Петлюру і Савінкова.

На сей раз політика буржуазного російського соціалістичного і патріота зїйшла ся з політикою буржуазного українського соціал-демократа Петлюри і царського генерала Врангеля і е всі дані думати, що на сей раз їхні соціальні інтереси будуть висшими за інтереси їхніх національних нахилів і симпатій.

Надходить вісти, що Савінков уперт і "широ" воліє "позрозумітись" з Петлюрою, та що Врангель "висловив" назвіт своє незадоволенє з холодного шанования й прикрий стій, яку було виявлено "федералістами" відомою "малоросами" Моркотною (уділи або шері) в Донечині, в зматних фабриках Пуїлова, та в державних лапках. Се е найбільший інтерес і найбільша причина, що штовхає Францію до контрреволюційної політики і зриває з неї осередок всеєвропейської реакції.

Стратегічно, се все має виглядати таким робом, що починаючи від Тевалі, через литовську територію здохж литовського коридора йде тиохимирний кордон, а далі на південь від Литви на територіях Білоруси і України має бути кордон військової акції, той фронт, що має охопити всю Україну, Крим і всю прибережну смугу Чорного моря. Так створивши поміж собою якусь згоду, Савінков-Петлюра-Врангель мають посунутись геть з Білоруси, України і Криму в серце революції — Москву.

Так вони міркують, так мріє контрреволюція, але не так воно буде, як думає цілий ка-

піталістичний світ.
 Не вважаючи на всі неможливі труднощі контрреволюційні армії будуть розбиті і радницька федерація може спокійно приступити до мирноз реконструкційної праці.
 Gregory.

ЛЕНИН ПРО ВІДНОСИНИ З АМЕРИКОЮ.

Кореспондентка "Інтернаціональній Нюс Сервіс", Льюїза Брінгетт (жена пок. тов. Піда), котра перебуває тепер в Москві, передає в скороченому перекладі Н. Леніна на відносини з Америкою. Ленін зазначив:

"Я розмовляв вже кілька разів з американцями. Між іншими я заявив і полковникові Робінсону в 1918 році, що було би дуже пожаданим, щоби Злучені Держави жили в приязні з соціалістичною Росією. Так давно як я пам'ятаю, пожаданим було навязанє торговельних зв'язків так само як і Америку. Ми давали Вашингтону певні концесії. Американські бізнесмени приїждять тепер до Москви, годять ся з нами.

Відкладаючи на бік всі політичні питання, факт остає фактом, що Америка потребує нашої сиринцю, а ми потребуємо американського товару. Американські капіталісти знають дуже добре про те, чого вони хочуть. Вони бачуть зближення ся війну з Японією за панование над Тихим океаном. Вони здають собі справу з того, що незабаром Америка мусить визнати Англію о супрематію на світовім ринку.

По трох роках блокади і по безчисленних мілітарних інтервенціях та по війні з Польщею, соціалістична Росія е сильнішою як колибудь попередніми роками.

Через те, що президент Вилсон постійно відмовляє ся переговорувати з нами, бо наше правителівство йсму не до смаку, Америка не здобуде для себе нічого.

Провідники республіканської партії в Америці приходять здаєть ся до переконання, що період відкормлення Америки від європейських справ минув безповоротно. Річ знає, що краї не може віддратувати своєї рої без використання невідкритих ще багатств сиринцю, які має і предкладає соціалістична Росія. І навпаки, соціалістична Росія може закупити неограничену кількість американського товару.

Після великої світової війни, в Європі е лише Росія, що може вилачувати ся.

Пан Колб американський міністер заграничних справ говорив, що ми не додержали угоди. Одначе американський міністер повинен більше цінити свої слова. Він не може навести ані одного приміру або факту, що посвідчило би, що ми не додержали комусь наших завбавзань і угод".

Російська секція при Комуністичній Партії Німеччини.

Московські "Ізвестія" подають слідуючу новину:
 "В Німеччині все ще нахліть ся до 200.000 російських полонених. Більшість з них комуністи і їх симпатизи. Яде комунізму охопила той великий російський військови тавор і вони через свою секцію мають добрі зв'язки з Центральною Комуністичною Партією Німеччини. Та організація е нелегальна, бо легально не давав жити ні Носке, ні теперішній Теслер".

Далі говорив ся, що партійні ячейки позавязувано по всіх таборах і більшість організаційної праці виконують ся партією. Полонени бідакують ся, що вони через істнування їхнього режиму в Німеччині не мають прямих зв'язків з "соціалістичною батьківщиною", до якої вони бажать якнайшкорше повернутись, щоби прибережти там свої сили.

Полонені видають свій партійний орган "Красний Набат".

Дефіцит Польщі.

П'єсол Бузек заявив в польському союві, що польський бюджет за 1920 рік виказує 50 мільярдів марок дефіциту.

НОВЕ СЕЛО В РОСІЇ.

З зацікавленням і не без тривоги йдуть на село, бажаючи перестудіювати совітське будівництво між селянами. Як прийняло село комунізм, які форми виробились там, які зміни, чи глибоко увійшов комунізм в сільське життя, — всі ці питання сильно мене тривожили.

Перед очима ще стояло старе село: прями, лянні хати з урядниками і горівкою; подекуди висіли на ліпших місцях, погніщені дім в садах, подекуди у віддалі багатий монастир з товстостінами монахами і товпою жебраків а тут рядом і розписаний ярмарок з його гулдями, якими піснями і жаждою наживи.

Щезли безслідно ці прокляті картини. Село змінилось до непізнання, і через пережитки старого могочно пробивають ся сильні паростки нового життя.

Село вперше побачило перед собою працююче життя без прикрас, без чад, само стало господарем своєї праці, нахмурилось, зосередилось і цілим гуртом, по старинному з голыми руками, без заліза, без нафти, без мауфактури, без шваха, виийшло до боротьби з хаосом, відчуваючи небувалу багату свою будучину.

Сему першому поколінню свободних селян дуже тяжко. Адже-ж в основі змінилась душа праці. Рабська праця на поміщика привичла до лінивства.

Пощо працювати, коли все йде на пана, — ось віковична привичка російського селянина. І чадом горівки заливалася ця туга за свободною працею. Тепер протягом трох років треба було покинути сю привичку і не тільки дати землі повну пайку праці, але і витрачувати есе наймівні зусилля на те, щоби ободитись в праці без наймобіднішого. І скільки таланту, ума, винаходу витрачує тепер село на те, щоби оминути кітлі хаосу, який хватає прямо за горло. Як тільки місто дає село все, що потрібно, продуктивність праці збільшилась багатого разів. Адже-ж нова привичка до праці всіма силами вже зацпилася.

Старикі еше бурчать, молодіж всім занятим буває нове. Змінилась обличчя, мова, рухи. Все не видно гладколицьких дівок, старочасних з добути паську ласку. Іх змінило напружено-задумчиве обличчя молодого комуністи, чутини, побільшились продуктивність. І загальний розум набув парубка, з брудними піснями і бажанем найти розраду для своїх сил з хуліганстві. Тепер він відає ці сили армії і землі. І гармонію заступила книжка.

Вже не ходить по селі товстоногий крмар, заманоючи до горілки. І тільки по привичці стара коняка, котрою ми їхали, в кожнім селі неминучо повертає під хату на краю села.

Що се, — питаю я. — А тут була коршма, — нерозвідна мене тов. Ярцев, поет і місцевий компартирор, з котрим ми ходимо і їздимо по повіті, і смієт ся своєю сончно-рикою усмішкою.

Контрреволюціонери злобно радіють, що село перестало співати. Так, пісні не чути. Але хіба поперечно співали пісню життя і праці? Село пішло від горілки, туги. І если тепер, в тяжку мінуту, воно замовкло, то се не значить, що нова пісня не дозріває в його великій, створітвеній і радєській душі.

Змінюєт ся і сам вид праці. Ось сінокос. Як садзати мірно, однаково працюють селяни. Викочують кожний рівчик. Щось европейське, чого ніколи не було в сій праці. Поперечно: розвідьсь, плече, розмахнись, рука, понад силу, з розбігом. Тепер розмірно, витривало, діловито.

І нові форми показують ся на ділі: верст з десяти ідемо греблем по болоті, яку недавно нагачено для скорочення до-

роги. Щоби колись мужик нагачував греблю для скорочення дороги? Та-ж він і по брукуваній дорозі їздив з гаком, — куди спійтись. Тихше їде, далше будеш. Тепер не так. Кожий розмах руки вирахований. І пословиці вже не надають ся.

Село сильно будуєт ся. Густо бачиш нові хати. Майже всюди по середіні села на стовпні дошка для газет. Подекуди видають ся свої газети: місто і тут дє мало.

Так у всім просочуєт ся нове. І найбагатші вражіння дає сільська комуна. Потрохи вона виходить в житє. Дрібний власник сидить еше кріпко в мушкетирі. Але рядом росте нове комунальне селянство.

Земля, городи, сади, худоба, пасіка, кузня, пекарня — все загальне. Ніхто не працює на себе, а всі на всіх. З вечера совіт репроділяє, кому що робити на слідуєчий день. І еше долія кмуна виходить до роботи. Ся робота подібна до безперервного свята.

Комуни — опірні точки в будівництві нового села. В них нема того міщанства, котре широко філею хлинуло в село, положені близько міст. Обмінна торгівля — розвинула пристрасть до набування всяких непотрібних буржуазних річич. Темне село з жаждою накідаєт ся на все, що виносить місто. Чого-чого в тількі не побачите на базарі в тім самім Бежецьку.

Селянин все хапає: і паршиву статуйку, і порваний альбом, і пусту вазу. Треба-ж як-небудь зовнішно означити, що він тепер сам собі пан — ось і набуває останки панського життя. Величезна праця стоїть перед художником в області утворення нового сільського гарного привітливого життя.

Тепер село домагаєт ся книжки, — і не вистарчає ніякого тирез. Через п'ять літ воно — зажадає артистичних меблів, картин, статуї, — і в такім-же наймовірнім числі. Се е питанє над котрим варто задумати ся.

Покичило село, як Плюшкін, вибирає все, що бачить на руїнах панства. Адже-ж і се нове і небувале.

В сільських комунах не замінно подібного явища. Там на першій пляні творчість, загальна праця. Комуна все хоче робити сама, завести всі гаузи господарства, мати машини, побільшити продуктивність. І загальний розум набув парубка, з брудними піснями і бажанем найти розраду для своїх сил з хуліганстві.

Я любов до землі, до праці, робить сільський комунізм більше корисним, чим міський. І навіть повітове місто уявляє собою совітське будівництво повнішє, чим столиці. Там нема ні канцелярщини, ні саботажу. Працюють з голыми руками — і діло все таки йде. Взяті хочби діточи доми. Адже-ж вони побудовані з нічого, без грошин, без матеріалів.

Смішно сказати, але на матеріальні потреби Бежецького повіту, на тисячу, наприклад, завезені, видано 60 тисяч на місяць, т. е. 60 рублів на заведе. І от наслідок: діточий діл стоїть над рибною рікою. Гачок до удочки вартує 70 рублів, адже-ж гачок — се не одиницький розхід, але і його купити не ххатає грошин. І рибу ловлять не то руками, не то простиралами. Се не анекдота, а закон совітського будівництва на селі.

І тим не менше робота йде. Діти вчать ся, клуби організують ся. Дійсно відчуваеш нове житє, коли в поміщицьких домі, в тих садах бачиш сільських дітчи. До праці приучають ся з маленьку. Пятьлітні комуністи мають досуду галиною при березі (мила нема). Старші — на городках. Се ворохливий, веселий, працюючий муравейник на руїнах панства — одна з найсильніших картин сучасної Росії.

І взагалі все нове село, з його ускладненим житєм, путаниною понятій і відносин, бо-

ПРОЛЕТАРСЬКІ АГІТАЦІЙНІ ПОТЯГИ.

Кореспондент ангаїтської часописі "Манчестер Гардіен", який перед роком звідав совітську Росію, пише слідуєче про совітські агітаційні потяги:

Коли я переїздив через Росію, то перше за все впадала мені в очі по всіх селах і місточках величезна агітація, яку веде совітське правительсьтво відносно війни і сучасної зміни ладу. Агітація веде ся з подиву гідними помислами і красотою. По всіх залізничних дорожних станціях я стрічав пречудові афіші, які представляли напримк. Денікіна, що сидить на горі вугля, а геть далеко від него стоять бездимні комини і безчынні локотини. Під ілюстрацією був відповідний підпис, який пояснює, чому коначно треба побити Денікіна, щоби здобути вуголь, що находит ся тоді під контролею денікінських військ. Знова інші афіші представляють брутальне обходженє сн білогвардійців з червоноармієцями. Памятаю один афіш, який представляв робітника, селянина і матроса, як вони борять ся по героїчськи з величезним капіталістичним потвором. Знова другі афіші заохочували селянина до праці, а бо представляли образцево методу рільництва.

Бритійська воєнна пропаганда помімо цілої своєї досконалости під артистичним і психологічним зглядом, не дорівнюала пропаганді Совітської Росії.

Кілька тижнів перед моїм відїздом з совітської Росії, я мав спримогу бачити незрівнянну в тім роді агітаційні потяги, котрих Росія мала тоді аж п'ять. Агітаційні потяги мають свою спеціальну управлену службу і обїздают п'ять секцій, на які Росія тепер подїлена. Сими потягами звідано агітаційній комісаріят внутрішніх справ. Потяги мають такі назви як наприклад "Ленін", "Жовтєвєв Революція", "Червоний Схід" і т. д. Організатором агітаційних потягів є малий ентузіастичний чоловік, в скріяній маринарці, Буров. Він запропонує мені і кількох других чужоземних гостей в тій цілі, щоби показати нам ці потяги і тим самим захопити Леніна поїхати з нами до кількох сіл, котрі були на черговій програмі обїздки.

Я запитав Бурова про справу будови тих потягів. Відповідь була, що нарис пропаганди опрацьовує спеціальний комітет, а подробиці остварюєт ся для артистів і управителів. Артисти відтак творять між собою комісію і вибирають з них котрі ліпші, за що автор дістає відповідну нагороду.

Один з потягів мав на одній стіні два образи. На лійній стіні мималовано представників селян і робітників совітської Росії з написом: "Щоби ми не забували вже більше", а на другій стіні докінчено великими буквами "царства білих". А те царство представляє на так, що царський офіцер бе по лиці селянина-жовіра.

На другій стіні знова дві сцени: Продаж алкоголю царським правительством і арештованє п'яка брутальним поліцаєм.

Інший образ представляє Стеньку Разіна в шубі з малим середнім мездором, як він переходить ріку, а під образом підпис: "Беру від боїгатих, ділю ся з білыми". По однім боїгатих стоить селянин і витягує його як свого провідника, а по другій, боїгачі зі своїми прислужниками силплят на него вогнем зі своїх замків.

Не забули совіти і про козаків. Козаки мають свій спеціальний потяг з відповідними декораціями. Образи представляють молодих дівчат, я-

кі вчать ся читати та типиських козаків на своїх скорих і бистрих конях. Написи запевняють, що совіти не думають відбирати козакам їхньої свободи, ані звичай, а навпаки, приносять їм рівноуправленє і просвіту.

Внутрішнє уладженє тих потягів вказує велику здібність совітського правительсьтва. Я бачив всі закутини. Всі найновіші технічні уладженя зробили на мене подивляюче вражінє. Бачив там бездротний телеграф, яким можна діставати вісти аж з Ліону в Франції, бачив денікінарське бюро, бачив друкарську пресу, на якій друкуєт ся щодня 15,000 газет. Знова один великий вагон мінить в собі кіноматрафічний апарат і 150 кресел для дітчи, яким показуєт ся образи. Для широких мас показуєт ся образи вечером під голім небом, де дуже часто приходить тисячі людей, щоби використати з нагоди і побачити різного рода добрі річи. Розумієт ся все даром. Буров, повний запалу, задержав нас на хвилину і показав нам сцени з демонстрації в честь Ш. Інтернаціоналу.

Відтак я звідав вагон, що зветь ся електричною станцією і малу чисту кухню та їдальню. Тут мене прийняли горячою стравою, мясом і капустою. Підчас нашой перекуски грамофон приграв нам революційні марші і пісні Демяна Бедного або промови Троцького і Леніна. Після обїду я пішов ще до бібліотеки, мешканя потягових робітників і т. д. Всюди видно сильну організованість і порядок.

Місею сих потягів є не лише сама агітація. Мають також дорадчий штаб, котрий інформує і дає поради локальним комісаріатам, пояснює всякі справи, основи праці, як рівнож звязує далекі села з центральною квартирою в Москві. Крім того кожний потяг має скринку з написом: "На всякого рода скарги і обжалованя". Кожний горожанин совітської Росії має привілей поскаржити ся центральним властям про все, чим він є вдоволений. Скринку отирає тільки центральна власть в Москві і старає ся направити і залагодити навіть найменшу справу.

Приїзд такого поїзду в дану місцевість заповідаєт ся наперед, щоби місцеві совіти і горожани взагалі могли приготувити ся з усім, чого бажають від властей та до устроєня лекцій і засідань.

ХТО ПРАВИТЬ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Капіталістична преса через цілий час трубить про деспотизм та самодержав'є Леніна. Троцького і інших народних комісарів в совітській Росії оминуючи цілком дійсною формою правління робітничої республіки.

Буржуазію цілого світа дуже болить те, що встановили робітничу владу, робітників радянських республік проголомили, що кожда людина експлуатуєт друга людину е позбавлена права голосу і не має права ні вибирати ні бути вибраною до жадного радянського уряду — чи то центрального чи провинціального. Натомість кожда працююча людина, без ріжниць нації чи пола, яка жме своєю власною працею і не експлуатує другі людини має повне право голосу і вибирати і бути вибраною.

Совітська (радянська) форма правління складаєт ся з цілого ряду совітів: сільських, волостних, повітових, губерніяльних і центральних в столицях. Центральний або всекраєвий совіт складаєт ся з представників працюючих мас цілого краю. Всекраєвий совіт вибирає з поміж себе центральний виконавчий комітет, котрий править цілим краєм в міжчасі зіздів всекраєвого совіту, перед котрим він

є відічальний. Центральний виконавчий комітет назичує комісарів (міністрів), котрі є перед ним відічальні.

Вибори до совітів є пропорціональними, тобто, кожда гаулаз професіональних робітників і селян має право вибирати з поміж себе певне число представників. Наприклад, тисяча робітників даної гаулази промислу має право післати одного представника, дві тисячі — два представники і т. д.

Такі-то робітничі представники, чи представники професіональних робітничих організацій і селянства представляють собою верховну владу. Комісарі і інші висші краєві урядовці є відічальні за своєю роботою перед сими представниками і здають повні звіти совітам зі своєї діяльності: комісарі здають свої звіти перед центральним виконавчим комітетом, губерніяльні комісарі є відічальні перед губерніяльним совітом і т. д. Як візрєт склада совітів, подаємо низше склад Петроградського Совіту, котрий являєт ся повним правительством Петрограду і його району.

Він представляєт ся так:

Table with 2 columns: Name of the representative and their count. Includes categories like 'Звичайних робітників', 'Докадано професії', 'Губерніяльних робітників', etc.

Після такого наголовком "Вперед" 15 жовтня пише:

Заключенє в Ридзі перемиря і передвстунного мира між Польщею і совітською Росією та радянською Україною є важним етапом в розвоє розвитку на Сході Європи. Не зважаючи на всі побічні недомогани і недосконалости сего мирового акту, належить підчеркнути, що сий миром два величезного значіня факти, а саме: незалежність і суверенність польської республіки і незалежність та суверенність совітської соціалістичної російської республіки, при чому в засаді признано незалежність української й білоруської республіки.

Рижським миром зафіксовано і признано істнуванє соціалістичної республіки на великих просторах Європи і Азії. За се признанє борола ся совітська Росія через три роки майже з цілим світом. Капіталістичні держави заходу Європи, а герберовсім Англія і Франція, докладали всіх можливих зусиль, щоби повалити совітську Росію. Етапами сєї боротьби капіталістичних держав Європи були архангельська й кавкаська ангаїтські воєнні виправи, французька виправна на Одесу, зорганізованє реакційних армій Юденіча, Колчака й Денікіна, підбуренє Фінляндії, Естонії Латвії до війни з совітською Росією, фінансова, технічна й моральна поміч Польщі у війні з совітською Росією.

Після тріохлітньої тяжкої жорстокої війни совітська Росія встояла ся перед сии напором західно-європейських

наложених на него обобязків, може бути відічаний своїми виборцями протягом 24-ох годин.

Такий не виконуючий наложених на него обобязків представник може бути відічаний як із всекраєвого совіту, так і з губерніяльного, повітового, волостного і сільського.

Склад Петроградського Совіту показує як найкраще всю безпідставність, брехонь чорносотенно-буржуазної преси про диктатуру одиниць в Росії, та про диктатуру одиниць в радянських республіках взагалі. Се не є диктатура одиниць, але диктатура пролетаріату, диктатура всіх працюючих. І коли буржуазна преса пише про диктатуру пролетаріату, як про диктатуру одиниць, то робить се свідомо, з цілю посіяти недоверє між робітниками всіх країв до радянської влади. Буржуазія цілого світа ненавидить диктатуру пролетаріату і радянського робітничого правління, котре каже, що хто не робить, той не їсть, хто експлуатує другого, той не має права голосу. Тому вона послугуєт ся брехнею, бо се її одинокє оружє. Однак голі правдиві факти стоять вище всяких брехонь буржуазної преси.

Генерал Буденний.

командант 1-ої Червоної Кавалерійської Армії, який оставив ся в битвах проти Денікіна і Польків на Україні, а тепер наїс головний удар білогвардійським бандам Врангеля. Буденний є селянином з Роніжської губернії, числять 34 роки житя, по переконано — комуніст.

Після Риги.

Після такого наголовком "Вперед" 15 жовтня пише: Заключенє в Ридзі перемиря і передвстунного мира між Польщею і совітською Росією та радянською Україною є важним етапом в розвоє розвитку на Сході Європи. Не зважаючи на всі побічні недомогани і недосконалости сего мирового акту, належить підчеркнути, що сий миром два величезного значіня факти, а саме: незалежність і суверенність польської республіки і незалежність та суверенність совітської соціалістичної російської республіки, при чому в засаді признано незалежність української й білоруської республіки.

В Італії.

МЛАН, 20 жовтня. — Італійське правительсьтво веде далше свою політику репресій. Прем'єр Джіоліті заявив в середу на засіданні кабінету, що буде далше придержуватись того напрямку проти націоналістів і проти армії д'Анунція.

Постаюви, регулюючи приїзд чужинців, продовжено на дальших шість місяців, і вони віднісуть ся головно до загранічних большевників. Кабінет обговорював також проекти законів в залуці з забиранєм селянами земель на Сицилії і в центральній Італії, та справу націоналізації лігніту, нафтових законів і копалень взагалі.

Воєнний біляк Італії.

"Avanti" оголошує, які втрати поніс італійський нарід в часі війни: забитих 650,000, ранених 984,000, калік інвалідів 74,620, туберкулічних 25,716, осліплених 21,220. Сі втрати порівнює часопис з зисками приватних підприємств у воєнному промислі. В округлих числах сєй дохід виносив в металургійному промислі 30 мільярдів франків, в банках 10 мільярдів франків, в промислі 6 мільярдів франків і т. д.

Що стало ся з Буденним.

Що стало ся з Буденним, ві домин командантом совітської кавалерії, який розгромив кавалерію денкінського генерала Мамонова і спрочинив відворот польських білогвардійських військ з України?

- 1) Буденний — убито;
2) Буденний — ранений;
3) Буденний — відданий під більшовицький військовий суд і розстріляний;
4) Буденний — получив ся з українськими повстанцями;
5) Буденний — получив ся з Петлюрою;
6) Буденний — получив ся з Врангелем і бореть ся проти більшовиків.

І читач не знає, що властиво стало ся з Буденним? Дивним вигадає, що "Вперед", який знаходиться так близько від тих місцевостей, котрі представляли собою поле діяльності Буденного, не може сказати своїм читачам, що в дійсності стало ся з Буденним.

Ми в Канаді, що жиемо за тридцять земель від міста подій Буденного, а і то знаємо про кожний його рух "докладно". Тому що в "нас" є люди, котрі черпають свої новинки з "левних жерел", і сечас же їх нам передають.

І так в "Укр. Гол." з 27. вересня читаємо про Буденного слідуюче:

"Генерал Буденний, про якого була чулка, що був ранений ним зрештитувавши зі становища команданта більшовицької кавалерії, отворив свою головну квартиру в Винниці, на південній захід від Києва і організує повстанці в інтересі генерала Врангеля."

Коли розходить ся о таку визначну людину, як Буденний, то "Укр. Гол." "дістає" навіть телеграми з самої Москви.

Су "телеграму з Москви", датовану 24. жовтня, містить орган аспірюського правосузда на своїх сторінках з дня 3. листопада п. н. "Ціна за голову Буденного".

Су телеграма звучить: "Москва, 24. жовтня. На голову Буденного, який тепер воює проти більшовиків, більшовицький уряд наложив 1,000,000 рублів нагороди за живого чи мертвого."

Один мільон рублів! Гарні гроші... і то за живого чи мертвого... "мейкс но дифренс".

А "Укр. Гол." тепер, перед "соборами" "батькишкі" саскатуського виробу, один мільон рублів дуже а дуже придав би ся... Байдуке, що бль шевицькі, аби гроші... Врангільська урядова телеграма з Севастополя під датою 7. листопада доносить, що се була кавалерія Буденного, що спрочинила розгром його армії, яка, скориставши з того, що Дніпро замерз, перейшла в числі 10 тисяч людей нодами 28—29. жовтня по леді через ріку і заробила Врангелеві таку "тробулів".

Не маючи директних зносини з Москвою і жаліючи, щоби хтось "чужий" не використав нагоди дістати від більшовицького уряду того одного мільона рублів, раджу панам від "Укр. Гол." сечас повідомити більшовицький уряд, що Буденний недавно перейшов через Дніпро і що найдалше тепер може перейти перекопський перешок.

Поспішіть, панове, як найскорше, бо як замерзне Чорне море — тепер все можливе! — то він готов загнати ся аж в Малу Азію. А тоді, шукай вітра в пої... Одні мільон рублів!... Скільки то елементарів та церков можна побудувати.

Зразу чотириох завіць убили: і богу приподобались би, і мамоні (читай кишені) дань віддали, і більшовицьку "невисну" казну на одні мільон доларів підчухали, і від його превосходительства, барону Врангеля,

"благодарність" одержали. Така нагода не скоро трафить ся. Правдолюб.

ЗАСУД АМЕРИКАНСЬКИХ КОМУНІСТІВ РУТЕНБЕРГА І ФЕРГУСОНА.

НЬЮ ЙОРК, 30. жовтня. — Вчора вечером закінчила ся судова розправа проти Чарлаза Рутенберга з Клівленда, О., і І. Фергусона з Шікаго, Іл. Лава присяжних признала обох винними в "кримінальній анархії" і судія проголосив вирок, засуджуючи обох на п'ять літ тяжкої в'язниці.

Перед виданем засуду судія запитав обжалованих, чи мають що сказати в своїй обороні. Перший забрав голос Рутенберг і коротко заявив: "Я знаю, що пануюча класа сею краю нещадить мої ідеї. Для мене є вони принципами, які я високо ціную і яких не покину німо всякого переслідування. Опираючись на цих принципах, я протестував проти війни, за що в 1917 р. в'язався рік у в'язниці. І тут не надіюсь іншого вироку і тепер знова піду до в'язниці, але принципам позістану вірним на далше. Суд, перед котрим я тепер стою, є лише частинною капіталістичної системи для поневолення народу. Спокіійно приймаю засуд, бо я переконаний, що ідеї і принципи, за які я тепер буду каратися, здійснять ся колись для добра американського народу і всіх прочих народів".

Після Рутенберга промовив Фергусон. Він сказав: "Ся розправа не була згідна з принципами справедливости, бо судія, який мав упереджене до обжалованих, не повинен проводити розправу. Сей судія від самого початку був рівночасно судією слідчим. Присяглим судіям не робило жадного закиду. Вони є невідомими інструментами в руках судії і прокуратора. Особисто я не виную їх за вирок."

Говорю се з повним розумом, бо я сам адвокат і знаю американські закони, які через ціле жите створював. Але як адвокат мушу з притиском запротестувати проти способу веденя розправи. Се не була розправа, як відповідала постановам законів.

Ви можете позбавити нас свободи, але помню сего ви не маєте власти над нами, а таксамо над тими людьми, що є згідні з нашими переконаннями. Бо ми є люди свободні, які свої ідеали не пожегуть примусовим креатурам теперішнього світового ладу".

Оба засуджені будуть задержані до понеділка у в'язниці в Томс, звідки в понеділок рано будуть переведені до в'язниці Сінг-Сінг. Роблять ся заходи, щоби тимчасово увільнити Фергусона в цілі приготування відлику проти засуду.

Велс про Вандерліпа і Гардінга. ЛОНДОН, 27. жовтня. — Дотично поголосо, що Вашингтон Д. Вандерліп, американський капіталіст, виступав в Москві перед Леніним як представник сенатора Гардінга, республіканського кандидата на президента, і ставив пропозиції на визнане союзського правительства, та що про се мав говорити англійський письменник Велс американському комісареві Рюгові в Ридзі — Велс сказав сьогодні так представникові нью-рського "Таймса":

"Я ніколи не був в Ридзі і тому історія Рюнга не є автентична. Крім того щось подібного я не говорив ніколи нікому".

В продовженю розмови Велс казав, що він зійшов ся був з Вандерліпом в одній годинній в Москві, де мешкали разом через три дні — 4, 5 і 6-го жовтня. Вандерліп казав йому, що має лист від Гардінга, одначе заявив, що він приїхав до Росії в чисто фінансових і бізнесових справах.

Казав також, що Ленін говорив з ним про Вандерліпа.

Каменев про становище Англії.

ЛОНДОН, 30. жовтня. — Лев Каменев, бувший російський торговельний агент в с'їм місті, якому британське правительство приказало опустити Англію, прибувши до Москви сказав більшовикам, що становище держав Антанті супроти них змінеть ся згідно з положенем на російських військових фронтах. Як доносить з Росії, Каменев мав сказати:

"Сторонники інтервенції знову підніють свої голови. Антанта счерпає пробує повалити совітське правительство і поставила всю на генерала Врангеля."

"Того самого дня як Лойд Джордж звелів мені опустити Лондон, Англійський Банк почав приймати чеки генерала Врангеля. Безпосередня війна проти Росії є велим популярна в Англії і робітничка класа домагається ся мира. Тому Лойд Джордж здержав ся від якогось проголошення зміни у своїй політиці, а навіть мій виїзд пояснювано тим, що ми піддержували одну робітничу газету "Дейлі Геральд", та що британська Рада Акції стоїть в постійних зносинах зі совітською Росією."

"Дальший хід подій в Англії і в Європі залежить від способу, в який совітська Росія розгромить Врангеля".

В Америці відправляють робітників з роботи. ФІЛАДЕЛЬФІЯ, 27. жовтня. — Дж. Л. Бентон, начальник директору філадельфійського Союзу Текстильних Фабриканти, заявив сьогодні, що як текстильні робітники в с'їм місті не будуть виконувати своєї роботи у вдоволюючий спосіб і не усунуть своїх радикальних юніонних провідників, то около 125.000 людей в тій індустрії втратять заняте."

Бентон казав, що фабриканти вже почали виполовати нездарних робітників, яких накинута ім юнія, і вже відправлено около 40.000 того висре оголошеннями в "Укр. Робітничих Вістях".

"Ми не могли робити того підчас війни — казав Бентон, але тепер можемо".

Провідники юнії оскаржують фабрикантів, що вони напосіли ся знищити робітничі організації і відправляють робітників одноко за се, що вони є членами юнії.

Відали Бесарабію Румунії. ПАРИЖ, 28. жовтня. — Представники Румунії, Великої Британії, Франції, Італії і Японії підписали сьогодні поплудни в палаті К'Еорсе договір, яким Бесарабія передається ся дефінітивно Румунії. Договору не підписувала ні Росія ні Америка. Америка з огляду на своє становище супроти інших договорів, не мала голосу в тій справі, а що до Росії, то держави Антанті рішили обійти ся без неї, хоч дотична територія і становила частину бувшої російської імперії.

Поляки убивають бомбами Литовців. ЛОНДОН, 2. листопада. — Тутешне литовське посольство заявило сьогодні, що польські летуни бомбардували в неділю церкви у Вількомирі, 50 миль на північний схід від Ковна. У звідомленнях, які одержано в посольстві сказано, що бомби убили одинайцять осіб, а кількадесят ранили."

Сказано також, що литовське правительство сповістило держави Антанті, що виступу воно не може запобігти кровопролиттю.

"Безкровні погроми" в Польщі. НЬЮ ЙОРК, 30. жовтня. — Каблетрама до тутешнього міжнародного жидівського пресоного бюро доносить, що польське правительство почало уводити в жите ухвалені недавно закон проти чужинців.

Сказано, що сей закон є проти Жидів і після нього видолюють ся з Польщі багато навіть таких Жидів, що жили там через тридцять років. Деяшечка говорять, що жидівські родини дістають часто приказ виносити ся до трох днів, і називає ту акцію "безкровними погроми".

Будуть бойкотувати Американську Федерацию Праці.

НЬЮ ЙОРК, 1. листопада. — "Федерейтед Прес" подає, що згідно з поголосами, які розійшли ся у Вашингтоні, Американська Федерация Праці не буде слідуючого року допусчати на міжнародний зїзд професійних союзів."

Прийчому вважають ся, по перше недавнє виступлене Гомперса проти діяльності міжнародного зїзду і англійського пролетаріату, який виступив в обороні совітської Росії, а по друге, що Американська Федерация Праці не заплатила доси своєї членської вкладки до міжнародної організації.

"Як що Американська Федерация Праці не змінить свого становища супроти світового пролетаріату, то вона з певністю буде виключена."

ВІД ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ. Отсим подають ся до загального відома укр. робітникам міста Вінніпега, що висше згаданий Кружок пригтовляє до вистави пораз першій в Вінніпегу слідуючі штуки: Т. Колесниченка "Людожер", пєса з сучасного жита на 5 дій, В. Винниченка "Базар", соціальна пєса на 4 дії, С. Черкасєнка "Хуртовина", драма з шахтарського жита на 5 дій, Шолома Аші "Бог Помсти", світова драма на три дії, І. Тобілевича "Житєське Море", комедія з театрального жита на 4 дії, Г. Хоткевича "Лихоліте 1905 року", картина з часів російської революції на 5 дій. Всі висше згадані штуки будуть виставлені сего сезону в Укр. Робітничім Домі. Слідить за дальшими оголошеннями в "Укр. Робітничих Вістях". Заряд.

ЖЕРТВИ ДЛЯ ХОРОГО ТОВА. І. ГИДИ. З Монреалу, Кве. По 10 дол.: С. Батрин; по 5 дол.: М. Бурій, В. Романчук, М. Мокринський, Ю. Нивосівський, Ю. Коляда, Т. Бойчук, Ф. Джинджиристий, Гр. Кирпильський, С. Юзєвський, Я. Юзєвський, М. Міруцький, Я. Крашєвський; по 3 дол.: І. Юзєвський, М. Возняк, І. Палєсий, Я. Романчук, В. Джинджиристий, А. Дуда, Я. Родальський, М. Ціктор; по 2 дол.: І. Мех, С. Пиндус, М. Балазидок, Н. Черник, Н. Романчук, Ю. Калінець, І. За А. Бабак.

З Ванкувер, Б. К. По 2 дол.: Н. Р. Стефанець, І. Юзєва, Н. В. Мойса; по 1 дол.: М. Слободкин, О. Сісак, О. Євчин, І. Томяк, М. Ф. Файчук і Ю. Грінка. Разом \$12.00.

З Оттави, Ont. По 5 дол.: П. Цюра; по 1 дол.: Г. Цюра, Шавлак, Т. Займан, М. Чоповик. Разом \$9.00.

З Салт Сте Мері, Ont. Збірка т-ни Д. Ларман. Жертвували слідуючі товариші: По 2 дол.: М. Кукуруза, Н. Магун, П. Стефанюк, Г. Дорожинський. Разом \$8.00.

З Форт Франсєс, Ont. По 5 дол.: С. Яблєський, Т. Мітрак, Д. Балаз, В. П. Павлюк, Н. Савчук; по 2 дол.: Анна Корійчук, С. Михайлюк, Г. Бобєско, П. Колзовський, В. С. Павлюк, Г. Накарний, Н. Зиданій, К. Добборачинський, М. Тачук; по 1 дол.: Р. J. Pod, М. Нишпа, М. Дремировський, І. Іванчук, А. Карпет, А. Кеког, І. Смух, Д. Кухарюк, С. Приймак, І. Приймак, О. Приймак, П. Муць, П. Демін, Т. Коломба, Т. Пєсиноук, І. Загара, М. Шестаковський, П. Пітранюк, В. Дєниба, Н. Баєта, М. Тачук, С. Ковальчук, А. Кот, В. Ваза, В. Зубячук, І. Рошук, І. Качур, В. Вєсик, Р. Шаста, В. Шиндєфорт, А. Зарудочний, В. Шиндєфорт, М. Сирон, А. Калашук, С. Лобриш, М. Загара, Я. Рахалєк, І. Гірко, С. Зрж, М. Мільян, Г. Комарішків, по 75 ц. Е. Воронілький; по 50 ц.: М. Цюма, Т. О. Стринок, Г. Пєлєхатий, І. Зелінський, С. Павлюк, Р. Рулек, П. Гаврилюк, Д. Літин; Т. Черніський 30 ц. Разом \$89.05.

З Принс Джордж, Б. К. По \$1.00: G. Shirant, Ф. Кузєвич, І. Голібек, А. Лебєлов, А. Куралов, З. Куабіба і М. Бучін. Разом \$7.00.

З Помпєр, Н. П. По \$2.00: М. Курка, Н. Паламарчук, П. Горожан і С. Букатар. Разом на канадський гроші \$8.63.

З Алексєвдє, Ont. По \$2.50: І. Кузьмін і О. Пачиншак.

З Оттави, Ont. Збірка тов. П. Якубовського \$10.00, а з каси товариства внаслідуювано \$5.00. Разом \$15.00.

З Гамілєтону, збірка товаришів Камітєської \$31.00. Поодинокі товариші зложили: Д. Гакман з Теміскамінг, Кве. 5.00 Д. Скрим з Колам, Альта. 5.00 О. Шоваура з Шікаго 2.00 Ю. Замітний з Гамілєтону, Ont. 1.00 Всім жертводавцям складаю найщирішу подяку. Ваш за крашу дола. І Гидя.

ПОШУКУЮ стричного брата Василя Сєвєргуна. Перебуває в Зууч. Державах. Хто би про него знав або він сам, прошу ласкаво зголоситись на слідуючу адресу: Toney Sverhoon O. K. Camp 1 Enderby, B. C. (77)

ПОШУКУЮ брата Івана Міхалєка, котрий мешкав давніше в Гімлі, а перед двома роками вїхав в Саскачеван і має перебувати злєтє ся в околиці Ставтон. Хто би про него знав або він самий, прошу зголоситись на адресу: Frank Michalak (76) Royal Cafe, 624 Main St., Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого неопиту Георгія Гавричука Толосєєво. Посланим часами перебував в околиці Брусон, Альберта. Хто би знав його адресу, або він самий, хай пише до: S. Gyrogorashchuk P.O. Vegreville, Alta. (76)

ПОШУКУЮ в важній справі Захарія Сіпчука. Має перебувати в Брітін Колюмбії. Хто подасть мені його адресу, дістане нагороду. Peter Slipchuk Box 46 (77) Krydur, Sask.

ПОШУКУЮ Онофрія Сєрафіма, з села Залава, повіт Терєвова. Приїхавши до Вінніпега зї жема, пішов в місто і до сєї зори нема про него ніякої вістки. Хто би про него знав або він сам, прошу зголоситись на адресу: A. Wozniak (77) 815 Burrows Ave., Winnipeg.

ПОШУКУЮ свого кравця Гринька Байрака, з села Гадинковець, повіт Гусєтин. Перебував в Кєлагри, Альта. Хто би про него знав або він сам, прошу зголоситись на адресу: Frank Melimonka (77) 330 Stanley St., Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ своїх стричних братів М. Ф. і Юрєка Багрія, з села Лубинки висїл, повіт Зєбарж. Мають перебувати в фармах в Канаді. Хто би про них знав або вони самі, прошу зголоситись на адресу: Peter Hudyma 899 Milwaukee E. Detroit, Mich. (77)

ПОШУКУЮ свого товариша Юрїя Тимчука, з села Бєлєзє, повіт Сьнітн. Через 14 літ перебував в Дулот, Мін. (Зууч. Держави). Хто би з робітників знав де він перебуває тепер, або він самий хай напише на адресу: Alex Kiryanczuk Hillcrest, Alta. (77)

ПОШУКУЮ свого швагєра Яська Бєлєського, з села Вирковець, повіт Гусєтин, Галичина. Перед двома роками перебував в Вєланд, Ont. Хто би про него знав або він сам, хай зголосить ся на адресу: A. Malowanuj (77) North Regina, Sask.

Читайте! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" Читайте! ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПІСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ. Ся часопісє має своїх кореспондєнтів в Європі як також в ріжних центрах української єміграції в Америці.

Table with 2 columns: Subscription rate (PEREPPLATA VINOŠITЬ) and Price. Rates include 15.00 per year, 8.00 for 6 months, 4.50 for 3 months, and 5 ц. per issue.

Передплату шліть на адресу: Ukrainian Daily News 502 EAST 11th ST. — NEW YORK, N. Y.

ПОШУКУЮ

в важній справі товариша Стефана Галєчука, з села Рожин, повіт Сьнітн, Галичина. Дошєй час працює в майні в Бінфєй, Саск. Сего року вїхав в Альберту до праці в майнах. Хто би знав його адресу або він самий хай напише до мене на таку адресу: Mike Bortniak Box 1950 Coalhurst, Alta. (77)

ПОШУКУЮ

товариша Юзька Терєнєво, з села Воронївськ, повіт Гусєтин, котрий має перебувати в Порт Артурі і Ізана Варшавна, з села Говлавова, повіт Гусєтин, котрий має перебувати в Порт Артурі або околиці. Прошу писати до мене на таку адресу: Steve Shavunsky Box 300 Dundas, Ont. (77)

ПРОДАЖА НАЙНОВІШИХ КНИЖОК

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ 433 Selkirk Ave., — — — Winnipeg, Man.

Table listing various books for sale with prices, including titles like 'Держави і революції', 'Початок родини', 'Короткий виклад політичної економії', etc.

Замовлені і гроші посилайте на адресу: RUSSIAN-UKRAINIAN BOOK STORE 433 SELKIRK AVE., — — — WINNIPEG, MAN.

ПУБЛИЧНІ ВІЧА

В КОРИСТЬ БЕЗПАРТІЙНОЇ ЛІГИ САСКАЧЕВАНУ відбудуть ся

В ОКОЛИЦЯХ КАНОРИ, ПЕЛІ І САЛТКОВТС в слідуючих місцевостях:

Table showing public meetings (в'їччє) locations and dates, such as Бюкенан, Канора, Стуріс, Гайс, Пєлі, Аран, Того, Кємсак, Вєрегін, Мікадо, Рєйн, Рокстон, Мак Хот, Ландєнбург, Марчєл, Брєдєнбурі, Салтковтє.

СЛІДУЮЧІ БЄСІДНИКИ БУДУТЬ ПРИСУТНІ НА В'їЧЧЄ: В. Д. Коммерс, провінціальний організатор Ліги, Гео. Ф. Стірлінг, секр. Ліги і В. Франчук з Гудів, Саск.

ВСІХ РАДО ВІТАСМО.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ"

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПІСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 цт. поодинокє число.

"МОЛОТ" 414 E. 9th ST. — NEW YORK, N. Y.

Читайте! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" Читайте!

Table with 2 columns: Subscription rate (PEREPPLATA VINOŠITЬ) and Price. Rates include 15.00 per year, 8.00 for 6 months, 4.50 for 3 months, and 5 ц. per issue.

Передплату шліть на адресу: Ukrainian Daily News 502 EAST 11th ST. — NEW YORK, N. Y.